

סרטים

אקסודוס אפריקאי

זוהי קונגו (מוגרי, תל-אביב: איסליה) הוא סרט המעיד פעם נוספת על מוסרם המורו של אנשי הקולנוע האיטלקיים, ש- התגלה כאשר צילמו חיילות בעירום, שעה שהורשו לצלם במחנה צה"ל. הפעם נפלו להם לקורבן מנהיגי קונגו, כמו הנשיא קא- זאבובו והגנרל מובוטו. שני מדינאים אלה הסכימו להופיע, כשהם מעניקים ראיונות מצולמים עם השחקן הראשי של הסרט, גבריאל פראוטי, בתפקיד עיתונאי איטלקי, המכסה את ההתרחשויות בקונגו. למנהיגים גים איפשרו לומר מילה אחת או שתיים, ואחריכך כיסו את דבריהם בדברי פרש- נות וביאורים, המשמעים אותם בצורה גסה.

מלבד עובדה צורמת זו, זהו סרט מעניין ומאלף מבחינה תעודתית. עלילתו אינה חשובה. היא מספרת על עיתונאי איטלקי, הפוגש בליאופולדהיל, בתקופת מלחמת-האזר רחים, באורחית בלגית (ג'ין סיברג), הנר- דפת בסיוטים אחרי שנאנסה על-ידי כושי. עלילה זו מהדהד רק את החוט המקשר בין שפע של צילומים אותנטיים מתקופת ה- תורה ובהו שאחרי הענקת העצמאות ל- קונגו.

כתוצאה מצילומים אלה, נוטלים הגנרל מובוטו ופאטריס לומומבה המנוח חלק פעיל בעלילת הסרט. צילומים מדהימים של מהומות וקרבות אכזריים, מספקים לסרט מידה מתאימה של פעילות ומתח. זה אינו בחדאי האקסודוס של קונגו, כפי שטוענים מפרסמי הסרט, אך הוא קרוב יותר ל- מציאות מאשר היה סרטו של פרמינג'ר למציאות מלחמת העצמאות הישראלית אותה ניסה להנציח בסרטו.

ישמת הקופים

בדרך בחורף (אסתר, תל-אביב: צרפת) היא יצירה פיוטית, המעלה על הבד בצורה מושלמת נתח של חיים, רוטט, חמים ו- משלהב.

כל מה שיצירה זו באה לספר, מונח ב- אגדה קטנה, המסופרת בסופו של הסרט, אודות הקופים בארץ סין. כשהחורף קשה בארץ סין, נוטשים הקופים את יערותיהם ויוצאים לערים, אם מפחד ואם מסקרנות. אולם מכיון שגם לקופים יש נשמה, מע- מיסים אותם ברכבות, מחזירים אותם ל- ג'ונגל.

זהו סיפור על שני קופים בעלי נשמה. קוף זקן וקוף צעיר. הזקן (ז'אן גאבן) הוא מלונאי בעירית חוף צרפתית, שבאחת ההפצצות במלחמת-העולם השניה נדר נדר להתנזר משתיה, אם ישאר חי. הוא נשאר חי, אולם עם הבקבוק נעלמו גם שמחתי החיים, העליות, שאיפות ההרפתקות וה- הזיות.

יום אחד מגיע למלון הקוף הצעיר (ז'אן- פול בלמונדו), המביא עימו את ריחו הטרי של ג'ונגל ההזיות וההרפתקות, המעוררים געגועים בלבו של הקוף הזקן. לפרק זמן קצר הוא מפר את נידו, מתנשא מעל אפי- רוריות חייו ושיגרתם, וחוזר להיות מה שיהיה בתקופה הקודמת, כאשר הבקבוק היה צמוד אליו.

שיריהלל לטיפה המרה. למרות ש- מבחינה מסוימת מהדהד סרטו של אנרי חרניי שיריהלל לטיפה המרה, כפיצוי מרני למציאות עגומה, וכפתרון הנוח ביותר ל- כיסופים חסריתכלית, הוא עשוי בצורה כה מקסימה, הכופה על הצופה הזדהות עם אותם שני קופים שיכורים.

צילומים רגישים וחמים, דו-שיח חיוני ומלבב, ובעיקר מישחקו חסר-התחליף של ז'אן גאבן, השר כאן את שירת הברבור הקולנועית שלו, פורטים על הגימים ה- עדינים ביותר בריגשותיו של הצופה, דו- חפים אותו להתאהב מן הרגע הראשון ב- קופים בעלי-הנשמה.

ללא חדשנות סיגנונית, וללא יומרנות רע- יונית, מחזיר סרט זה אל הבד את אופיו וייחודו של הקולנוע הצרפתי, שהפכו נדי- רים בין מצרי הקולנוע של ארץ זו. וכי- אשר, לקראת סימו של הסרט, מתפרקים שני השיכורים בהילולת זיקוקין דיגור שיגעונית, משיג הסרט את הישגו המופלא ביותר - הוא נוסך בצופה, באמצעים חזותיים בלבד, הרגשה של שיכרון-חושם, המבהירה, גם למי שלא לגם משקה חריף מימיו, מהו היתרון בהיות אדם שתוי.

חדש! חדש!

רדיו פטיפון רונטון

רדיו: 5 מנורות גלים בינוניים מווסת צלילים עין בקורת

פטיפון:

4 מהירויות מנוע בעל 4 קטבים צלחת כבדה

240.-

דרוש הדגמה בכל חנויות הענף

בלי ללכת ארץ התיירות המקסימה והזולה

„הריבירה של הים השחור“ קוראת לכם:

- אל חוף ים מקסים
- הרים מושלגים
- מעיינות מרפא ושרות רפואי
- בנות בולגריה בתלבושתן הססגונית
- כל אלה ב: 3-5 דולר ליום בפנסיונים מעולים

ההרשמה:

אוניברס

תל-אביב, רמב"ס 17, טל. 67151
חיפה, דרך העצמאות 88, טל. 52041

Univers סובני

BALKANTOURIST

פרסום נאזל - גור